

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2012

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele două Americi

*Iubitului cler și dreptmăriturilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul cel Înviat,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

*„Eu, Lumină am venit în lume, ca tot cel ce crede
în Mine să nu rămână în întuneric.” (Ioan 12, 46)*

Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,
Hristos a înviat!

După călătoria Postului, Dumnezeu ne-a învrednicit să ne vestim din nou unii altora marea bucurie a Învierii Mântuitorului și să ne împărtășim de Lumina ce a izvorât din mormântul gol. Am călătorit călăuziți de *Lumina lui Hristos care luminează tuturor* (Liturghia darurilor mai înainte sfințite), ne-am rugat pentru cei chemați la *sfânta luminare*, adică la baia botezului și ne-am pregătit cu toții ca *să-l vedem pe Hristos strălucind, cu neapropiată lumină a Învierii* (Canonul Învierii, cântarea 1).

În noaptea Sf. Paști ascultăm Prologul Evangheliei de la Ioan care ne descoperă lumina lui Dumnezeu-Cuvântul: *La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul... Întru El era viață și viața era lumina oamenilor. Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o* (Ioan 1, 1, 4-5). Viața era întru El, întru Dumnezeu-Cuvântul și viața era lumina oamenilor. Paradoxale cuvinte care ne vorbesc despre viața oamenilor și despre lumina lor. Viața era la Dumnezeu și tot omul trăiește dacă se împărtășește de această viață de la Dumnezeu. Și devine lumină ca și izvorul vieții, căci *Cuvântul era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume* (Ioan 1, 9). Dumnezeu era viața și lumina omului. Și întunericul nu a putut cuprinde lumina și nici viața sau mai degrabă *lumina vieții* care venea de la Dumnezeu. Ceea ce înseamnă că înțelegerea omului era luminată de comuniunea cu Dumnezeu și nici o umbră sau întuneric nu puteau altera această lumină a comuniunii.

Dar știm că această realitate s-a schimbat, că omul a fost ispitit de cel rău și întunericul i-a cuprins înțelegerea astfel că a ajuns să se ascundă de la fața lui Dumnezeu (Facere 3, 8 – 10). Urmarea a fost întunecarea chipului lui Dumnezeu în om, după cum spun Părinții Bisericii, pierderea raiului și a comuniunii cu Lumina. Omul căzut în păcat a rătăcit pe pământul pe care i l-a dat Dumnezeu nemaîntelegându-și rostul în lipsa iubirii și a luminii lui Dumnezeu.

Această rătăcire întru întunericul necunoștinței de Dumnezeu a fost vindecată de Hristos, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu. Învierea Sa din morți ne aduce tămăduire din păcat și din moarte, ne dăruiește viața cea veșnică, dar ne umple și de lumina cunoștinței adevărate a lui Dumnezeu: *Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții* (Ioan 8, 12). Este vorba de o luminare a minții, de o lărgire, în chip spiritual, a inimilor celor ce îl primesc pe Hristos, de o ridicare a noastră din îngustimea

închinării la idoli și din înțelegerea strâmtă a Legii Vechiului Testament (Sf. Chiril al Alexandriei). Părintele Dumitru Stăniloae explică aceste lucruri în legătură cu includerea noastră în jertfa lui Hristos: *Dacă Fiul Îi înfățișează Tatălui buna mireasmă a omului predat cu totul Lui... nouă Fiul ne comunică buna mireasmă a cunoașterii de Dumnezeu la care a ajuns omul în Hristos sau prin umanitatea lui Hristos* (Teologie Dogmatică). Omul răscumpărat prin jertfa și Învierea lui Hristos se împărtășește de roadele acestei Învieri. Natura umană bolnavă de necunoștința de Dumnezeu se vindecă, îngustimea minții și a înțelegerii ce veneau din absența comuniunii cu Dumnezeu sunt acum biruite și Dumnezeu se poate sălășlui în această natură a omului vindecată de Hristos. Omul descoperă dreapta cunoștință a lui Dumnezeu și dreapta închinare ce se cuvine lui Dumnezeu. Învierea lui Hristos lucrează treptat, în omul credincios și împlinitor al poruncilor, o înviere personală, o întoarcere la starea lui Adam din rai, aceea a primirii *luminii vieții*.

Preacucernici Părinți, Iubiți credincioși,

Învierea lui Hristos este lumină și cunoștință a lui Dumnezeu, dar este și judecată. Fiecare ne prezentăm în fața lui Hristos cel Înviat cu faptele noastre încă din această viață. Mântuitorul însuși ne descoperă sensul acestei judecăți în convorbirea cu Nicodim: *Aceasta este judecata, că Lumina a venit în lume și oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele. Că oricine face rele urăște Lumina și nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească. Dar cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să se arate faptele lui, că în Dumnezeu sunt săvârșite* (Ioan 3, 19 – 21). După faptele noastre ne arătăm a fi în lumină sau în întuneric, ne arătăm a fi pe calea Învierii lui Hristos sau departe de ea. Ispita celui rău din rai că putem ajunge la cunoștința binelui și a răului fără Dumnezeu sau chiar împotriva lui Dumnezeu lucrează încă în lume. Fiecare creștin trebuie să o recunoască și să o birue prin credința și nădejdea în Cel Înviat. Lumea noastră este mai mult decât oricând cea a falselor lumini, cea a confuziei și amestecului adevărului cu minciuna, cea a umbrelor care încearcă să alunge lumina. În ultimele sale dispute cu cărturarii și fariseii înainte de Patima Sa, Hristos se descoperă pe Sine ca fiind Hristosul, Mesia cel așteptat de evrei. Și Hristos le spune tuturor să caute să umble în Lumină: *Încă puțină vreme Lumina este cu voi. Umblați cât aveți Lumina ca să nu vă prindă întunericul. Căci cel ce umblă în întuneric nu știe unde merge. Cât aveți Lumina, credeți în Lumină, ca să fiți fii ai Luminii* (Ioan 12, 35-36). Mulți nu l-au ascultat și nu l-au crezut, împlinindu-se cuvintele profeției lui Isaia despre *orbirea ochilor și împietrirea inimii* (Isaia 6, 9-10). Însă unii au crezut în El, dar nu l-au mărturisit *Căci au iubit slava oamenilor mai mult decât slava lui Dumnezeu* (Ioan 12, 43). Cutremurătoare cuvinte care ne vorbesc despre curajul de a-L mărturisi pe Hristos-Lumina în această lume a aparențelor.

La acest praznic al Luminii descoperită oamenilor prin Înviere, vă doresc tuturor, preoți și credincioși ai Arhiepiscopiei noastre, să căutați Lumina și să o mărturisiți, să faceți ca Lumina să strălucească în viața dumneavoastră și să o oferiți semenilor, căci este lumina lui Hristos aducătoare de cunoștința adevărată.

Vă îmbrățișez în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite!
Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,
† NICOLAE

Chicago, Praznicul Învierii Domnului, 2012